

Lieve gemeente,

Vandaag gaan we het met elkaar hebben over een goed gesprek en als het enigszins mogelijk is gaan we ook nog zo'n goed gesprek met elkaar houden.

Ik vroeg me af wat eigenlijk een goed gesprek is.

Is het een gesprek zoals op het plaatje op de liturgie staat afgebeeld?

We zien de twee mannetjes, Fokke en Sukke, die een gesprek hebben, waarbij Fokke tegen Sukke zegt: "Hoe gaat het?"

Waarop Sukke antwoordt: "Goed."

Einde gesprek.

We kennen het.

Zo gaat het bij ons immers vaak ons.

"Goed" kan betekenen dat het echt goed gaat, daar hoeft niks aan toegevoegd te worden.

En het kan ook een standaardantwoord zijn, waarbij we eigenlijk niet verder willen praten, laat staan vertellen wat ons echt op het hart ligt.

We willen dan liever niet iets van onszelf laten zien.

Zou dat misschien een goed gesprek zijn: waarbij we laten zien wat ons bezig houdt, wat we moeilijk vinden en waar we over nadenken?

En dat is vaak lastig om op zo'n dieper niveau met elkaar te praten.

Want dan laten we ook wat van onszelf zien.

Plus dat het natuurlijk de vraag is of die ander met die vraag: "Hoe gaat het?" echt wel over onze problemen wil praten.

We willen ook niet steeds het verdriet of de zorgen die we hebben weer opnieuw oprakelen of een ander ermee belasten.

En aan de andere kant gebeurt ook wat we hoorden in de tekst van Leo Buscaglia, de psycholoog.

Dat wij niet zo goed kunnen luisteren naar wat de ander nu werkelijk wil zeggen en dat we vaak te snel klaar staan met oplossingen en goed bedoelde adviezen.

Wordt de ander dan wel echt goed begrepen?

Zijn we in staat om goed en echt te luisteren naar elkaar?

In de Bijbel is het niet anders en gaat het net zo.

We hebben gelezen dat Jezus aan zijn leerlingen de vraag stelt: “Wie denken de mensen dat ik ben?”

Hoe zien de mensen hem en hoe denken ze over hem?

Daar geven de leerlingen antwoord op: Ze denken dat u Johannes de Doper bent, of Elia, of een andere profeet.

En dan komt natuurlijk de kernvraag: Wie denken **jullie** dat ik ben?

Jezus stelt zich hier heel kwetsbaar op, want het antwoord kan best wel pijnlijk voor hem zijn.

Het is tot daaraantoe dat de mensen niet helemaal begrijpen wie hij is, maar dat zelfs zijn leerlingen dat misschien ook niet begrijpen, dat zou toch wel heel pijnlijk zijn.

Petrus staat natuurlijk weer vooraan en die zegt meteen: U bent de Messias.

Dat is mooi gezegd denken we dan.

Jezus zal wel blij zijn met dit spontane antwoord en zich vereerd voelen.

Want het is natuurlijk ook niet niks wanneer dit zo van je gezegd wordt.

Jij bent de Messias.

Dat is nogal wat.

En het gekke is dan dat ze daar van Jezus niet over mogen spreken.

Ze moeten het geheim houden.

Dat is wel heel bijzonder, maar de reden hiervan zou wel eens kunnen zijn dat ze een volstrekt ander beeld hebben dan Jezus van wie en wat de Messias is.

Hij heeft iets heel anders voor ogen bij het woord Messias dan zij hebben.

En dat blijkt wel uit het vervolg wanneer Jezus zegt, dat hij, de Mensenzoon noemt hij zichzelf dan, veel moet lijden en zelfs gedood zal worden.

Het lijkt alsof er een spraakverwarring is ontstaan.

Want waar denken de leerlingen aan, met Petrus voorop, wanneer zij het hebben over de Messias?

Bij het woord Messias dacht men in die tijd aan iemand die het volk zou bevrijden van de Romeinse bezetter.

De Messias zou een door God gezonden mens zijn, die het volk zou komen verlossen en hen zou redden uit de hand van hun vijanden.

De Romeinen zouden verslagen en verjaagd worden en het volk zou weer een zelfstandig en autonoom volk zijn.

En vervolgens zou er een periode van vrede en rust komen: het messiaanse vrederijk.

We zien dat deze denkbeelden haaks staan op wat Jezus dan gaat zeggen.

Want hij zegt ook niet: "het klopt, ik ben de Messias, maar ik moet wel lijden en sterven."

Maar hij zegt dan dat de mensenzoon, dat betekent: de mens, moet lijden en sterven.

Jezus lijkt hier te zeggen dat hij een mens is en dat hij net als alle andere mensen moet lijden en uiteindelijk moet sterven.

Dat is de weg van alle mensen en ook zijn weg.

Dat is dus een andere Messias, dan de Messias waar de leerlingen en de overige mensen aan dachten.

Deze Messias is een mens maar wel een mens die leeft vanuit Gods geest.

En levend vanuit die Geest laat hij zien hoe het kan toegaan in de wereld, in het leven en tussen mensen.

Hoe God deze wereld en ons leven gewild heeft.

Daar heeft hij het ook altijd over: over het koninkrijk van God, Gods andere wereld.

En het is er al, als we onze ogen opendoen en gaan leven vanuit Gods geest.

Een geest die ons uitdaagt en een appèl op ons doet om aan onszelf en aan de wereld om ons heen te werken.

Omdat het anders kan, als we het allemaal en met elkaar doen.

Wanneer we ons laten aansporen en die geest op ons in laten werken, die stem in ons hart, in ons geweten.

Die geest die vragen stelt of dingen niet anders kunnen.

Want als alle mensen vanuit die geest van God gaan leven en zich door die Stem laten aanspreken en aansporen, dan is toch eigenlijk ook de Messias gekomen.

Want dan is het Messiaanse vrederijk aangebroken.

Dan zit in iedereen een stuk Messias.

Paulus noemt het in 1 Corintiërs 15: 28: "God zal dan zijn alles in allen."

Alle mensen leven dan uit Gods geest.

En dan zullen we een andere wereld hebben.

Maar kunnen we dit?

Kunnen we zo over God denken?

Vaak denken we aan God als een God die alles voor ons regelt, die ingrijpt in ons leven en ons voor onheil behoedt.

Als een almachtige God die alles bestuurt en zorgt dat het kwaad ons niet zal treffen.

En dan zien we God niet als een God die een appèl op ons doet , als een Geest die ons uitdaagt en aanspoort en die vragen stelt over hoe we de dingen doen met elkaar.

Petrus heeft er ook moeite mee.

Hij wil niks horen over een Messias die moet lijden en sterven.

Lijden en dood horen niet bij God en niet bij de Messias.

Dit wil hij niet horen.

Maar hij krijgt flink op zijn kop van Jezus.

“Je denkt alleen aan wat de mensen willen.”

Als mens willen we graag een Messias die voor ons strijdt en een God die niet toestaat dat mensen lijden en sterven, maar die ons behoedt voor ziekte en onheil.

Jezus laat hier zien dat dit niet de weg is van een mens en niet de weg van de Messias.

Hij laat zien dat de Messias anders is: een mens, die leeft uit Gods geest en zo een andere wereld mogelijk maakt.

En daardoor juist, omdat de mensen dit niet wilden accepteren, omdat zij niet de kritiek die deze Messias op hen had wilden horen, daarom werd deze Messias gedood.

Omdat deze Messias vragen stelde bij de Status Quo, bij de normale gang der dingen, bij hoe het er overal aan toeging en bij hoe mensen behandeld werden, daarom werd hij gedood.

Maar na 3 dagen, dat is na de tijd die nodig was om tot een goed besef te komen, toen ging het verhaal door.

Het verhaal van de Messias dat het anders kan gaan en anders moet gaan in de wereld, tussen mensen.

En ook de werking van Gods geest ging door, in mensen die aangesproken worden en die een appèl horen en die zich daardoor willen inzetten.

Ook die werking gaat door tot op de dag van vandaag. Amen